

TOT ESPORT ▶ L'ENTREVISTA

Entrevista Manel Cantero

KARATE

President del Club Karate Cantero. Després d'una reeixida carrera com a practicant de karate, en la qual va formar part de la selecció catalana i va ser campió d'Espanya l'any 2000 a Alcobendas, Cantero té des de fa deu anys el seu propi club a Navàs, on s'encarrega d'impartir classes i de fer totes les gestions perquè el projecte continuï endavant durant molt temps

«El proper objectiu que tinc és fer les proves per aconseguir el cinquè dan»

▶ El berguedà remarca la disciplina, l'esforç i l'actitud com a eines bàsiques per a l'èxit en el karate

Pol Deig
MANRESA

■ Manel Cantero, un berguedà de 46 anys resident a Sant Boi de Llobregat, és un nom important en el karate ja que va formar part de la selecció catalana de la modalitat i es va proclamar campió d'Espanya l'any 2000 a Alcobendas. Ja fa deu anys que va crear el seu propi club a Navàs, on s'encarrega d'impartir classes i de fer totes les gestions perquè el club tiri endavant.

P Quan es va iniciar en el món del karate?

R Des de ben petit, quan tenia 13 anys ja em va interessar el karate i el vaig començar a practicar a Berga amb el meu entrenador, Miquel González. Em va apassionar tant que ja no he deixat de fer-ne, fins i tot quan vaig fer el servei militar a Madrid també m'entrenava.

P Ho compaginava amb algun altre esport?

R Sí, també feia futbol, però els meus pares van creure que necessitava dedicar més temps als estudis i em van fer triar. Em vaig dedicar pel karate i crec que ho vaig encertar.

P Ha practicat alguna altra art marcial?

R Sí, he fet taekwondo, full contact i kobudo, i en aquesta última modalitat tinc el segon dan. Ho feia per veure altres arts marcials, aprofitar certs aspectes per al karate i ser un practicant més complet.

P Ha practicat tant el karate tradicional com el de competició. Quines diferències hi ha entre ells?

R Quan vaig començar només

Manel Cantero acumula una llarga trajectòria en el món del karate

feia karate tradicional, però poc després vaig canviar d'entrenador, i el nou tècnic, Gonzalo Rodríguez, em va inculcar el vessant de competició d'aquesta art marcial. Pel que fa a les diferències, en el karate tradicional es treballa més la defensa, mentre que el de competició se centra més en l'atac.

P Quin és l'aspecte més important que ha de tenir un practicant de karate?

R Per a mi és molt important la disciplina, l'actitud i l'esforç, ja que sense aquests valors és molt difícil superar tots els entrebancs.

P Quin és el proper objectiu que té en el karate?

R Presentar-me a les proves per assolir el cinquè dan. Fins ara no ho he pogut fer per culpa de les lesions, però vull fer-les entre l'abril i el juliol de l'any que ve.

P Quan va començar a exercir com a monitor?

R Doncs va ser fa 23 anys al gimnàs Miscel·lània de Navàs. Però al cap d'un temps va haver de tancar i vaig anar al Centre Gimnàstic de la mateixa localitat.

P I el 2005 va inaugurar el Club Karate Cantero, però no ho va fer a la seva localitat natal, sinó a Navàs. Perquè?

R Doncs perquè a Berga ja hi havia centres de karate i no volia ser la competència de ningú. La idea era establir el meu club en una localitat on no hi hagués cap club, i Navàs era un lloc perfecte.

P Imagino que els inicis no van ser fàcils...

R De cap manera, ja que s'hi va apuntar poca gent i els ingressos no eren gaire alts. Vaig haver de posar diners de la meua butxaca per fer front a totes les despeses.

P En els darrers anys el club ha millorat. Està satisfet de la situació actual de l'entitat?

R Totalment, ja que tenim 70 practicants entre el grup d'adults i de petits. Tenint en compte la població de Navàs i que el karate no és un esport gaire popular, crec que és una xifra que està molt bé. A més, ara tenim la competència de l'Eix de Navàs, que també ensenya la nostra art marcial.

P Té algun pla de futur per al club?

R M'agradaria ampliar les instal·lacions, però és bastant complicat i de moment la nostra economia no ens ho permet.

Francesc Martínez
▶ Esportista màster

JOC NET A LA BASE

Fa uns quants dies el consell Esportiu del Bages va presentar una iniciativa sobre el comportament en l'esport de base en competicions d'equips escolars.

Una iniciativa que es dirà CEB-Net i que consisteix a puntuar no solament el resultat esportiu, sinó també el comportament en valors i la correcció en el públic/pares envers els àrbitres, els jugadors i els entrenadors. És motiu perquè per part meua felicitat aquesta iniciativa, que desitjo que serveixi per veure que de bon principi, al començament i a l'acabament dels partits els jugadors se saluden o detallen en moments que cal ajudar a jugador que ha caigut i que aplaudeixen el públic, que són les famílies.

Interessant serà avaluar els resultats un cop s'acabi la temporada, malgrat alguns exemples que els joves que s'inicien en l'esport no tenen en les figures professionals. És important que des de la base s'incluin els valors del que ha de ser el comportament dins i fora dels camps de joc. He pogut comprovar darrerament com hi ha entrenadors molt cridaners amb els petits esportistes i pares des de la grada que també animen per mitjà dels crits, que no fan res més que no deixar que els petits esportistes gaudeixin del joc.

També aprofito aquesta columna per fer un comentari molt positiu sobre una particularitat que va sorgir de forma molt innovadora a la competició de conjunts de gimnàstica rítmica que es va fer al Congost.

Em refereixo a dos nois que van competir en actuacions individuals amb aparells, competint a un gran nivell, tant de tècnica com d'execució amb aparells de rítmica, pilotes, cordes o cinta. Esportistes que segur que serien primeres figures en companyies de dansa i que van despertar l'admiració del públic que va ser present en l'esmentada a competició.

SERVEI A DOMICILI

P
PÀRQUING
GRATUÏT

Aquestes festes REGALA'NS

T'ajudem a triar els teus regals,
o preparar els teus lots

Aquí trobaràs tot allò que necessites

arrelarrel@hotmail.com

Busca'ns al facebook

